

[Else Zeuthen.]

at give adoptivbarnet en stilling, som om det havde været adoptantens ægtebarn.

Det af mindretallet stillede ændringsforslag nr. 4 betyder et stærkt brud på denne linie, og jeg må derfor anbefale, at man stemmer imod det såvel som mod ændringsforslag nr. 1, idet jeg fuldtud kan tilslutte mig, hvad der herom er blevet sagt af de ærede medlemmer fru Nina Andersen og fru Erna Sørensen.

Petra Petersen: Ved første behandling gav jeg udtryk for min gruppes mening om lovforslaget. Vi finder absolut, det er udmærket, og vi vil derfor her ved anden behandling stemme imod ændringsforslagene nr. 1 og 4, der er stillet af et mindretal, medens vi vil stemme for ændringsforslagene nr. 2 og 3. Vi er tilfredse med udformningen af loven.

Helga Pedersen: Jeg har den almindelige indstilling overfor spørgsmålet adoption, at det bedste egentlig ville være, om adoptivforældrene frit kunne vælge, hvor fast de ville knytte barnet til sig, og udfra denne indstilling kan jeg tiltræde mindretallets ændringsforslag nr. 4.

Jeg er derimod ikke enig i mindretallets ændringsforslag nr. 1, hvorefter man ikke vil gå med til lovforslagets regel om, at der i fremtiden ikke kan meddeles bevilling til adoption af eget barn. Mit standpunkt begrunder jeg dermed, at jeg synes, mindretallets stilling harmonerer meget dårligt med de regler, vi har i børnelovene af 1937, og som går ud på, at man, når beviserne iøvrigt er tilstede, kan fastslå, at den person, mod hvem påstanden rettes, er *fader* til barnet. Retsvirkningen heraf er, at det pågældende barn overfor faderen bliver stillet som ægtebarn, og hvis faderen har børn i et ægteskab, får det altså ligestilling med de andre børn i ægteskabet. Hvis man går med til det ændringsforslag, som mindretallet har stillet, vil det betyde, at man skjuler det rette forhold. Bestræbelserne i børnelovene er gået ud på at opklare, hvorledes barnets familieretlige forhold er, og princippet var, at ethvert barn i fremtiden skulle have ret til at vide, hvem dets rette fader og moder er. Det var en sand-

hedspligt, der blev fastslået ved børnelovene af 1937, og jeg synes, at det må være en logisk fortsættelse heraf, når vi står overfor at skulle ændre adoptionsloven, at en mand ikke i fremtiden kan få tilladelse til at adoptere det barn, som han ved dom eller forlig er blevet anset som fader til. Jeg kan derfor ikke gå ind for det pågældende ændringsforslag.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg takker udvalget for det udførte, meget omhyggelige arbejde med dette lovforslag, og specielt vil jeg takke flertallet, som har tilsluttet sig lovforslaget med ganske enkelte ændringer. Jeg vil gerne forbeholde mig ved tredje behandling at stille et ændringsforslag gående ud på, at loven ikke omfatter Grønland, men at den ved kongelig anordning kan sættes i kraft for denne landsdel. Dette sker efter henstilling fra ministeriet for Grønland.

Vedrørende det af den højtærede kirkeminister og mig givne tilsagn om ændringer med hensyn til udstedelse af dåbsattest vil jeg gerne sige, at forholdet i øjeblikket er dette, at man på dåbsattesten opfører adoptanternes navne, men tilføjer: i henhold til adoptionsbevilling af den og den dato. Man har overvejet, og det har også været nævnt i udvalget, om man kunne gå over til at udstede dåbsattest uden forældrerubrik, men da en sådan dåbsattest ikke vil kunne anvendes i alle tilfælde, er ønsket herom frafaldet. Jeg vil gerne understrege, at når vi i justitsministeriet — det er mere dør end i kirkeministeriet, man har været betænkelig ved at ændre den hidtidige form for dåbsattester i adoptionsforhold — har været betænkelige, beror det på, at dåbsattesterne er bevis for afstammingsforholdet i familiemæssige og arveretlige forhold. Forsåvidt angår det arveretlige, bortfalder enhver betænkelighed, når dette lovforslag er gennemført. Familieretligt kan der naturligvis stadig være nogen betænkelighed ved at gå bort fra den — jeg havde nær sagt helt sande — dåbsattest. Man kan jo komme ud for det tilfælde, at broder og søster indgår ægteskab, fordi man ikke har været opmærksom på dette slægtskabsforhold imellem dem; på den anden side eksisterer denne risiko, som jo ikke er stor, vel allerede i forvejen, og derfor